

Hejka! Wakacje są też po to, żebyśmy mogli pójść do kina. Tak, tak – to ogromna frajda obejrzeć film w 3D! Nigdy, przenigdy i za nic na świecie nie można tego porównać z tym, co można obejrzeć w telewizji. Współcześnie technologie pozwalają na kreację wspaniałych pomysłów, które mogą zachwycić każdego. A czy wiecie, jak powstaje film i kto przy tym najwięcej się napracuje? Jeżeli nie, to poczytajcie i sami oceńcie.

Wiedza o produkcji filmów w pigułce

Jak powstaje film?

Nad tym, abyście mogli wygodnie usiąść w obszernej sali, przed wielkim ekranem, w wygodnym fotelu lub krześle i z zapartym tchem obejrzeć film, pracuje bardzo dużo osób.

Między innymi są to: aktorzy, reżyser i jego pomocnicy, scenarzyści, operatorzy kamer, dźwiękowcy, charakteryzatorzy, osoby pomagające przy budowie planu filmowego.

Od czego zaczyna się pracę nad filmem?

Od scenariusza! To tekst, na podstawie którego przygotowuje się film. Scenariusz jest podzielony na mniejsze części, czyli sceny.

Zawiera nie tylko dialogi, czyli to, co postacie mają powiedzieć, ale także opisy postaci.

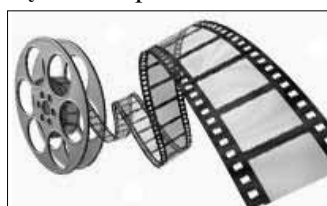
Scenariusz może być przygotowany na podstawie jakiejś książki, powieści. Wtedy mamy do czynienia z

adaptacją filmową dzieła literackiego – ekranizacją powieści.

Kto jest najważniejszą osobą pracującą nad filmem?

Reżyser! Bo to on odpowiada za cały film. Decyduje, kto zagra filmowe role. Akceptuje dekoracje, plenery, muzykę do filmu. Z jego zdaniem musi liczyć się cała ekipa filmowa.

Kto obsługuje kamerę?

Operator filmowy! Mówimy, że prowadzi on kamerę. To bardzo odpowiedzialne i trudne zajęcie. Zauważcie, jak różne mogą być ujęcia tej samej sceny – zbliżenia, oddalenia, ujęcia z góry i z dołu. Aby film był ciekawy, operator musi wiedzieć, jak prowadzić kamerę, stosować różne ujęcia.

Kto zmienia aktora w filmową postać?

Charakteryzator! Potrafi sprawić, że aktor w jednej scenie wygląda na młodego, tryskającego zdrowiem młodzieńca, a w innej to pomarszczony staruszek. Charakteryzatorzy potrafią zmienić wygląd posta-

ci za pomocą przeróżnych farbek, sztucznych włosów, zarostu, a nawet sztucznych ran i blizn.

Kto układa sceny w jedną całość?

Montażysty! Kiedy wszystkie sceny filmu zostają już nakręcone, do pracy przystępują montażysty. Montują, czyli układają („sklejają”) sceny w jedną całość. Po ukończeniu montażu film trafia do kin.

Jak nazywa się pierwszy pokaz filmu?

To premiera! Premiery są zazwyczaj bardzo uroczyste, bo to wielkie święto dla wszystkich, którzy pracowali przy produkcji filmu.

Wakacyjne zabawy: kolorowa piłka

Wszyscy uczestnicy zabawy ustawiają się w kole. Rzucając do siebie piłkę każdy mówi jakiś kolor. Przed rozpoczęciem gry należy się umówić, że gdy ktoś powie kolor np. czarny, nie wolno złapać piłki.

Jeśli jednak gracz pomyli się i złapie wtedy piłkę, osoba, która piłkę rzuciła, zadaje jej zadanie. Oczywiście, powinno ono być odpowiednio trudne do wieku gracza.

Np.: stój na 1 nodze aż doliczę do 5, podrzucić 4 razy piłkę wysoko w górę i ją złapać, przeturlaj piłkę do bramki, tato może zrobić pompki, a mama zatańczyć walczyka itp.

ALE DOWCIP!

Koleżanki, wraz rodzicami, wybrały się do lasu na grzyby. Grzybów nie szuka się gęsiego, a więc, żeby było raźniej, oddaliły się na bezpieczną odległość od rodziców i chodzą razem – jedna patrzy w lewo, druga rozgląda się w prawo. Jedna z koleżanek właśnie wróciła z kolonii i bez przerwy opowiada, jak tam fajnie było. Druga jest zazdrosna, bo tego lata akurat nie wyjechała na kolonie, gdyż dopadła ją angina. Po pewnym czasie jest już tak zdenerwowana, że mówi półgłosem, ale bardzo stanowczo: – Ciszej, przestań wreszcie gadać, bo grzyby wypłoszysz!

Piłka nożna — bez tajemnic

Piłka nożna — któż nie zna tej gry? Oj, chyba takiej osoby nie ma! Kto lubi grać w nogę? Oj, chyba każdy chłopak i coraz częściej i liczniej dziewczęta. Czy można sobie wyobrazić wakacyjnych zabaw bez gry w piłkę? Oj, chyba nie jest to możliwe. A tak w ogóle, co wiemy o tej grze?

Goal!

W meczach piłkarskich uczestniczą dwie rywalizujące ze sobą drużyny. Celem gry jest umieszczenie piłki w bramce przeciwnika. Zwycięża drużyna, która w regulaminowym czasie gry (dwie połowy po 45 minut każda) zdobędzie więcej bramek. Mecze piłkarskie odbywają się na prostokątnym, pokrytym murawą boisku.

Rozmiary boiska to 45 m do 90 m szerokości i długości od 90 m do 120 m, lecz boisko nie może być kwadratowe. Od 14 marca 2008 roku każde nowe boisko powinno mieć 105 metrów długości i 68 metrów szerokości. Decyzję tę przyjął Komitet Wykonawczy FIFA. Od 1900 r. dyscyplina olimpijska.

Drużyna piłkarska składa się z 11 zawodników

(aby zespół został dopuszczony do meczu musi być ich co najmniej 7) i zazwyczaj 7 rezerwowych (w finałach Mistrzostw Świata i Mistrzostw Europy — 12). Wśród graczy wyróżniamy bramkarza i graczy z pola: obrońców, pomocników i napastników.

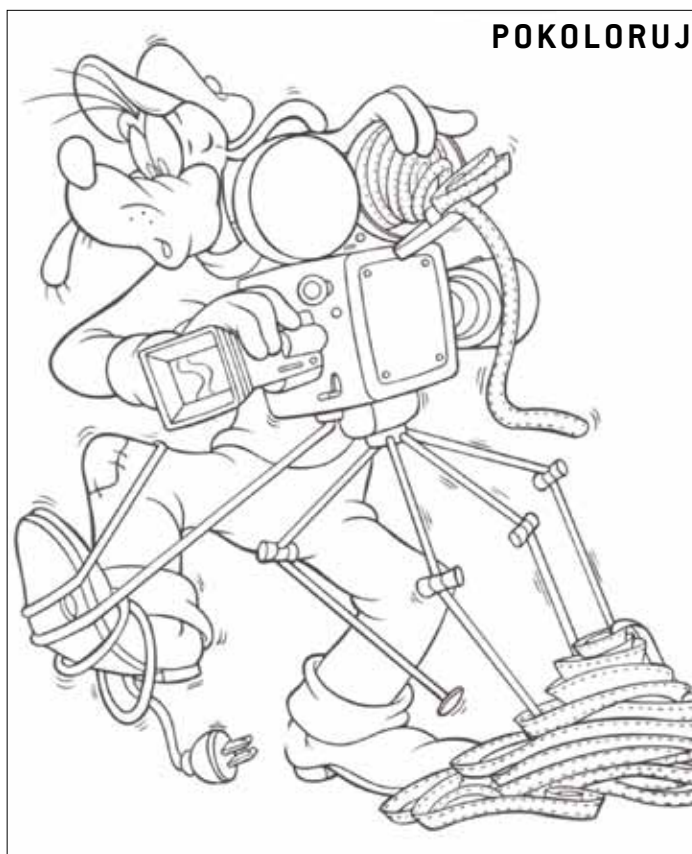
Podział graczy z pola na pozycje jest czysto umowny, w aktualnie stosowanych strategiach gry często następuje podczas meczu płynna wymiana między nimi. Bramkarz jest jedynym zawodnikiem, który może dotykać i łapać piłkę rękami w czasie gry, jednak zgodnie z przepisami może to mieć miejsce jedynie we własnym polu karnym.

Typowa gra piłkarska polega na utrzymywaniu się w posiadaniu piłki tak, aby nie weszła ona w posiadanie przeciwnika, na podaniach piłki nogą lub głową (nie ręką) do partnera z zespołu, a następnie kopnięciu jej do bramki przeciwnika.

Kontakt fizyczny między graczami zasadniczo jest niedozwolony. Zawodnicy, którzy nie są w posiadaniu piłki, starają się przemieszczać po boisku, próbując znaleźć się w pozycjach ułatwiających wymianę piłki pomiędzy graczami swojego zespołu, a jednocześnie utrudniających grę przeciwnikowi.

Piłka nożna jest jedną z szybciej prowadzonych gier. Piłka jest poza grą po opuszczeniu przez nią całym obwodem boiska lub po przerwaniu gry gwizdkiem przez sędziego.

POKOLORUJ

Uwaga na trujące rośliny!!!

Pokrzyk wilcza jagoda

Zatrucie wilczymi jagodami należy do najpowszechniejszych zatruc roślinnych. Chociaż pokrzyk to jedna z najbardziej jadowitych roślin na świecie, udaje się uratować aż 90 proc. przypadków zatrucia. W średniowieczu wilcza jagoda służyła jako kosmetyk, ponieważ zawiera atropinę rozszerzającą źrenice. Damy wkrapiały ją sobie do oczu, aby mieć bardziej zmysłowe spojrzenie, stąd jej inna nazwa — belladonna, czyli „piękna pani”.

Słynne otrucia

Z usług słynnej trucieli Lokusty skorzystał również następca Klaudiusza na cesarskim tronie, Neron, który chciał pozbyć się swego głównego konkurenta — Brytanika. Lokusta podobno tak długo przygotowywała wywar z

wilczych jagód, dopóki nie zabił on na miejscu prosiaka. Dopiero taka mikstura zadowoliła Nerona, który kazał zmieszać truciznę z wodą i podać trzynastoletniemu Brytanikowi. Neron wynagrodził Lokustę za jej pomoc majątkiem wiejskim i bezkarnością. Jego następca Galba wydał ją na śmierć w 69 roku.

